

Ballagi Zsigmond

Egy öböl partján Bombayben

Szabolcska Mihály emlékének

*Ami átfénylik: megmarad.
Most hasonlítanak a fák,
ritkás lámpafény a világ,
a víz magának kuttyogat.*

*Hogy honnan szól, nincs jó adat:
transzlációs szimetriát
követnek völgyön-földön át
az öblök és az éjszakák.*

*Helyét veszi az áradat:
kitűzhetetlen nullapont –
de Szántódtól a Badacsonyt
méri ki csöndben méreget.*

A földikutya dikciója

*Nunquam revertar
Dante*

*Nunquam revertar
Babits Mihály*

*Nunquam revertar
Nemes Nagy Ágnes*

*Sűrűn folyó, tapadós vakmeleg.
Csak rágja, hányja, dúlja szét a földet,
hajtja magát lapát talpán odább,
bele se remeg, hogy végigpörög
a morzsalék nyirkos gerince mentén.
Kanyargós, hosszú, megjegyyezhetetlen
tárnát pusztít végig a fű alatt,
hol vakjázatban áll az ürülék.*

*Lerántja mind a sápadt gyökeret,
szájába hullik a rémült pajor.
Harap és ás – a teremtésben része.
Fejjel kopog mind barlangja falán:
csak össze ne fussanak útjaik!
Dohos, sötét, korlátolt kártevők
megválthatatlanul makacs világa*

*Hogy ide visszatérnék én? Soha!
Maradok inkább, merre már vagyok,
ahol hely, illat, zaj mind ismerős,
és nem bánt semmi parazita fény.
Várnak a jól bejártam vágatok,
a szomszédban tevékeny társaim,
a földmunkák, a magány öröme,
és esti lakomára a pajor.*

Megjegyzés: A földikutya fokozottan védett, őshonos rágcsáló, 2018-ban az Év Emlősének választották. Az idézet magyarul: *Soha nem térek vissza.*